

Agnete Laustsen]

højesteret i 1978 – hr. Knud Lind var så venlig at citere den – hvori der ganske klart står, at Christiania tilpligtes uden varsel at rømme areal og bygninger. Det har jeg i den artikel, som justitsministeren citerede, nævnt i dag, og jeg har som min konklusion sagt – det er et citat fra artiklen i Berlingske Tidende i dag, den 16. marts 1982:

»For at tilliden til vort retssystem kan bevares, og af hensyn til den store lovlydige befolkning, hvis rettigheder krænktes ved den forfattede besættelse, må det derfor nu være et ufravigeligt krav, at højesterets dom respekteres.«

Jeg ved ikke, om man er en mere eller mindre dum jurist, når man siger noget sådant. Hvis nogen mener, man er en dum jurist, når man gør det, vil jeg gerne tage det på mig, men jeg står ved – og det vil jeg gerne vedblive med at fastslå – at det er min opfattelse af denne sag.

Til slut vil jeg sige, at jeg med interesse noterer mig, at justitsministeren kom med nogle tal om beslaglæggelse af hash, som bekræfter de tal, der tidligere har været fremlagt, nemlig at der i 1981 kun – vil jeg næsten sige – skulle være beslaglagt 46 kg hash. Jeg må jo så opfatte det således, at justitsministeren tager afstand fra de oplysninger, som hans egen politidirektør er kommet med, og jeg vil derfor meget gerne udbede mig disse tal skriftligt. Jeg vil også gerne have dem til yderligere drøftelse i retsudvalget, idet jeg finder det meget mærkeligt, at der kan være så divergerende opfattelser og oplysninger hos den ansvarlige justitsminister og hans ansvarlige politidirektør.

Tørnæs (V):

Må jeg først sige tak for svaret fra justitsministeren. Jeg forstår, at man vurderer omfanget af handelen med hårde stoffer ud fra, hvor meget man beslaglægger, selv om det vel er godtgjort, at der ikke kan foretages nogen egentlig politimæssig patruljevirksohed i området. Det foregår mere i retning af direkte commandoraid, og jeg må forstå, at man trods disse forhold mener at kunne sige, at der ikke findes handel med hårde stoffer.

Så var jeg lidt i tvivl om, hvad ministeren mener med, at man fra venstres side skulle beskytte kollektive lovovertrædelser. Man kunne vel snarere få det indtryk, efter hvad

man har oplevet i den senere tid, at regeringen synes at yde en større beskyttelse ved kollektive lovovertrædelser, end når de sker individuelt.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at der ikke ligger i dette, at man fra venstres side på nogen måde vil beskytte kollektive lovovertrædelser.

Så vil jeg gerne takke for svaret fra miljøministeren. Jeg må gøre ham opmærksom på, at jeg kun delvis fik svar. Jeg spurgte, hvad man skulle forstå ved, at planlægningen i området skal ske i en proces sideløbende med og integreret i et forsøg på at ændre Christianiasamfundet. Det fremgår af rapporten, at hvis der foreligger en klar politisk målsætning for området, er det tekniske byplanarbejde af mere rutinemæssig art, og det er vi vel enige i. Mit spørgsmål er så: ligger der en sådan klar politisk målsætning? Det er måske højttalerens skyld, at jeg ikke helt klart forstod det, miljøministeren gav udtryk for måtte være den politiske målsætning for regeringen med Christianias fremtid: om og i hvilket omfang man går ind for en af de 4 modeller, der er skitseret, eller det er noget helt andet, man forestiller sig.

Må jeg så slutte af med at sige, at ofte fremstilles de mennesker, som går ind for en normalisering og for ordnede forhold på Christiania, som kolde kynikere, og de mennesker, som går ind for opretholdelse af de nuværende forhold, som varme og kærlige mennesker. Man skal nok tage sig lidt i agt for en sådan fremstilling. Efter min opfattelse kan det nemt fortolkes som en kold og kynisk holdning blot at lade tingene fortsætte, som de er, og dermed overlade disse mennesker til deres egen skæbne.

Ebba Strange (SF):

Jeg mener heller ikke, vi skal overlade disse mennesker til deres egen skæbne, og derfor debatterer vi da også forholdene i Christiania med jævne mellemrum, sådan med et par års mellemrum, og jeg husker også hr. Poulsgaards indlæg fra sidst vi diskuterede Christiania; det mindede lidt om det, han holdt i dag. Det handlede også om, at vi brugte for meget tid og for mange kræfter på Christiania i forhold til, hvad vi brugte på de arbejdsløse.